

17 martie – 23 martie

Creștinul și obiceiurile sale

Textul de memorat: „Cum își va ține tânărul curată cărarea? Îndreptându-se după cuvântul Tău. Te caut din toată inima mea; nu mă lăsa să mă abat de la poruncile Tale. Strâng cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!” (Psalmii 119:9-11)

Obiceiurile tale arată care este țelul tău în viață și în ce direcție te îndrepti. Daniel obișnuia să se roage de trei ori pe zi (Daniel 6:10). Pavel avea obiceiul să meargă la sinagogă (Faptele 17:1,2). Tot el ne avertizează: „Tovărășiile rele strică obiceiurile bune” (1 Corinteni 15:33). Dacă vrem să scăpăm de obiceiurile rele, atunci să cultivăm obiceiuri bune!

„Pentru aici și pentru veșnicie, fiecare dintre noi devine ceea ce fac din el obiceiurile. Viața celor care își formează obiceiuri bune și care sunt credincioși în îndeplinirea fiecărei datorii va fi ca o lumină strălucitoare, răspândind raze sclipitoare pe cărarea altora.” - Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 4, ed. 2015, p. 393

Cărarea creată de un obicei este drumul cel mai scurt până la recompensa pe care o dorești. Obișnuința este a doua natură, este decizia înrădăcinată în suflet. Ea poate fi rea sau bună. Săptămâna aceasta vom studia despre câteva obiceiuri bune care ne vor ajuta să administrăm corespunzător ce ne-a încredințat Dumnezeu.

Duminică, 18 martie – Mai întâi, Dumnezeu!

Cu toții avem obiceiuri. Dar ce fel de obiceiuri avem? Bune ori rele? Dintre toate obiceiurile pe care ar trebui să le aibă un creștin, cel mai important este obiceiul de a-L căuta pe Dumnezeu mai înainte de orice.

„În fiecare dimineață, consacrați întreaga voastră ființă, sufletul, trupul și spiritul, lui Dumnezeu. Deprindeți obiceiul de a petrece timp în meditație și încredeți-vă din ce în ce mai mult în Mântuitorul vostru.” - Ellen G. White, *Minte, caracter, personalitate*, ed. 2015, p. 25. Este o deprindere pe care ar trebui să o aibă oricine vrea să intre pe poarta strâmtă „care duce la viață” (Matei 7:14).

Dumnezeu a spus: „Să nu ai alți dumnezei afară de Mine” (Exodul 20:3). Iar Isus ne-a îndemnat să căutăm „mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui” (Matei 6:33). De asemenea, Domnul spune: „Mă veți căuta și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima” (Ieremia 29:13).

1. Ce înseamnă să-L căutăm mai întâi pe Dumnezeu? Matei 22:37,38; Coloseni 3:23

Isus L-a pus pe Dumnezeu pe primul loc. Lucrul acesta se poate observa încă de când a mers prima dată la Ierusalim, la doisprezece ani. Când Maria L-a găsit în Templu și L-a certat, El a răspuns: „Trebuie să fiu în casa tatălui Meu” (Luca 2:49).

De-a lungul vieții, Isus a tânjit după comuniunea cu Tatăl Său, după cum vedem din obiceiul Său de a Se ruga. Ucenicii nu puteau înțelege de ce Se ruga atât. Nici chiar toate puterile întunericului nu-L puteau despărți de Tatăl, pentru că își formase obiceiul de a rămâne în contact permanent cu El.

Noi putem urma exemplul Său dacă luăm decizia de a-L iubi pe Dumnezeu cu toată inima, cu tot sufletul și cu tot cugetul. Ne putem forma obiceiul de a-L căuta mai întâi pe Dumnezeu rugându-ne, studiind Cuvântul Său și căutând să imităm caracterul lui Isus în tot ce facem. Și există oare deprindere mai importantă pentru un creștin?

Ocupă într-adevăr Dumnezeu primul loc în viața mea? De unde știi?

Luni, 19 martie – Domnul vine curând

2. Ce atitudine ar trebui să avem față de a doua venire a lui Isus? De ce trebuie să ținem cont de ea în tot ce facem? Luca 12:35-48

Administrarea bunurilor lui Dumnezeu ar trebui practică din perspectiva revenirii lui Isus. Adevăratul caracter al unui creștin va ieși la iveală din faptele lui. Un ispravnic credincios își îndeplinește responsabilitățile veghind și lucrând ca și cum stăpânul ar fi de față. El trăiește pentru viitor și lucrează cu devotament zi de zi. „Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos” (Filipeni 3:20).

Avraam aștepta „cetatea cu temelii tari” (Evrei 11:10), iar Pavel aștepta revenirea lui Hristos (Evrei 10:25). Ei se gândeau la viitor, anticipau, făceau planuri și se pregăteau să-L întâmpine pe Isus dintr-o clipă în alta. Și noi trebuie să ne formăm această deprindere de a ne fixa privirea asupra apogeei Evangheliei (Tit 2:13). În loc să aruncăm din când în când o privire la profeții, să ne uităm la ele tot timpul, veghind și lucrând, mereu conștienți de veșnicia care ne așteaptă la revenirea lui Hristos. Totodată, să evităm să facem speculații cu privire la evenimentele din timpul sfârșitului. Făgăduința revenirii dă direcție vieții noastre, ne oferă perspectiva corectă asupra prezentului și ne ajută să nu uităm ce contează în viață. Așteptarea revenirii lui Isus ne dă identitate și un scop în viață.

„Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd, căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice” (2 Corinteni 4:18).

Da, moartea și realitatea mereu prezentă a morții ar trebui să ne facă mereu conștienți de scurtimea și de efemeritatea vieții noastre aici. Dar făgăduința revenirii ar trebui să ne arate că moartea însăși este trecătoare. Să trăim în lumina acestei făgăduințe, care ar trebui să influențeze viața fiecărui creștin. Să ne formăm obiceiul de a trăi mereu în așteptarea revenirii Sale. Chiar numele pe care îl purtăm vorbește despre această realitate.

Marti, 20 martie – Timp folosit sau irosit?

Poți opri în loc ceasul, dar nu și timpul. Timpul nu așteaptă; el merge înainte, chiar și atunci când noi stăm și nu facem nimic.

3. Ce ne spun textele următoare despre valoarea timpului și despre viața noastră pe acest pământ? Iov 8:9 Psalmii 39:4,5; Psalmii 90:10,12; Ecclesiastul 3:6-8; Iacov 4:14

Timpul este limitat și irepetabil, și creștinii trebuie să-l gestioneze bine. Trebuie să ne deprindem să-l folosim înțelept, concentrându-ne atenția pe lucrurile care contează în viața aceasta și în cea viitoare. Să-l gestionăm ținând cont de ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu că este important și de realitatea că timpul, odată trecut, nu se mai întoarce. Dacă pierdem bani, s-ar putea să-i recuperăm, înmulțim chiar. Însă, dacă pierdem timp, este pierdut pentru totdeauna. Este mai ușor să pui la loc în coajă un ou decât să aduci înapoi o clipă din trecut. Timpul este unul dintre cele mai prețioase bunuri pe care le-am primit de la Dumnezeu. De aceea trebuie să ne formăm obiceiul de a fructifica la maximum fiecare moment din viață! „Timpul nostru îi aparține lui Dumnezeu. Fiecare clipă este a Sa, iar noi avem obligația solemnă de a o folosi spre slava Lui. Cu privire la niciun alt talant pe care ni l-a încredințat, Dumnezeu nu va cere o socoteală mai strictă decât cu privire la timpul nostru. Valoarea timpului este mai presus de orice evaluare. Domnul Hristos a considerat fiecare clipă ca fiind prețioasă și așa ar trebui să o considerăm și noi. Viața este prea scurtă pentru a fi risipită fără rost. Nu avem decât câteva zile de probă, în care trebuie să ne pregătim pentru veșnicie. Nu avem niciun timp de pierdut, niciun timp pe care să-l dedicăm plăcerii egoiste, niciun timp pentru a ne îngădui să păcătuim.” - Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, ed. 2015, p. 255

Ce sfat ne dă Pavel în Efeseni 5:15,16 și cum îl putem aplica noi?

Miercuri, 21 martie – Sănătatea minții, a trupului și a sufletului

Când a fost creat, omul era desăvârșit din punct de vedere mintal, fizic și spiritual. Însă păcatul a distrus această desăvârșire. Dar vestea cea bună a Evangheliei este că Dumnezeu vrea să ne readucă la starea de la început.

4. Ce speranță ne este dată în următoarele pasaje biblice? Cum să trăim în timp ce așteptăm această restaurare finală? Faptele 3:21; Apocalipsa 21:1-5

Când a fost pe pământ, Hristos a depus eforturi neobosite pentru înălțarea omului din punct de vedere spiritual, mintal și fizic, anticipând restaurarea finală de la sfârșit. Vindecările pe care le-a făcut ne dovedesc că Dumnezeu vrea să fim sănătoși. De aceea, trebuie să ne formăm obiceiuri care să promoveze un stil de viață sănătos pe toate planurile.

În primul rând, *mintea* se dezvoltă dacă este pusă la lucru. Uplete-ți mintea cu „tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, vrednic de primit” (Filipeni 4:8). Gândurile de felul acesta aduc pace (Isaia 26:3), iar „o inimă liniștită este viața trupului” (Proverbele 14:30). Obiceiurile sănătoase în ce privește activitatea minții îi permit „centrului de comandă” al organismului să funcționeze în condiții optime.

În al doilea rând, *obiceiurile fizice* bune, precum exercițiul și alimentația adecvată, sunt indicii că avem grijă de noi înșine. Mișcarea reduce stresul și tensiunea arterială, îmbunătățește dispoziția și este un remediu contra îmbătrânirii mai eficient decât orice produs farmaceutic sau cosmetic.

În al treilea rând, creștinul își va forma deprinderi care să dea *vigoare sufletului*. Înălță-ți sufletul la Dumnezeu și încrede-te în El (Psalmii 62:5). Sufletul tău va prospera când „umbli în adevăr” (3 Ioan 3) și va fi păzit întreg, „fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos” (1 Tesaloniceni 5:23).

Gândește-te la obiceiurile tale și la efectul lor asupra sănătății tale spirituale, fizice și psihice. Ce schimbări ar trebui să faci? Ce decizii poți lua și ce făgăduințe biblice poți revendica pentru a-ți spori calitatea vieții în timp ce aștepti restaurarea finală?

Joi, 22 martie – Autodisciplină

Autodisciplină, stăpânirea de sine sau înfrânarea, este una dintre cele mai valoroase trăsături de caracter pe care le poate avea un administrator creștin. Autodisciplină ne ajută să deosebim binele de rău (Evrei 5:14), să recunoaștem problemele imediate și să suportăm totuși cu calm și smerenie presiunea și lucrurile de importanță secundară, să facem ce este corect, indiferent de consecințe. Daniel a rămas de partea binelui și în groapa leilor, spre deosebire de Samson, care a dus o viață de plăceri și nu a dat dovadă decât rareori de stăpânire de sine ori de judecată sănătoasă. Iosif a rămas de partea binelui în casa lui Potifar, spre deosebire de Solomon, care s-a închinat la idoli (1 împărați 11:4,5).

5. Ce ne spune Pavel despre înfrânare? De ce se autodisciplină el? 1 Corinteni 9:24-27

„Lumea s-a dat la plăceri. Rătăcirile și minciunile sunt fără număr. Cursele lui Satana pentru a pierde suflete s-au înmulțit. Toți aceia care vor să-și desăvârșească sfințenia în temere de Dumnezeu trebuie să învețe cumpătarea și stăpânirea de sine. Apetitul și patimile trebuie puse sub stăpânirea puterilor mai înalte ale minții. Stăpânirea de sine este absolut necesară, ca să avem acea forță intelectuală și acea pătrundere spirituală care ne vor face în stare să înțelegem și să practicăm adevărurile sfinte ale Cuvântului lui Dumnezeu.” - Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, ed. 2015, pp. 75-76

Autodisciplină se perfecționează prin exersare zilnică. Dumnezeu te-a chemat să fii sfânt în toată purtarea ta (1 Petru 1:15) și să te străduiești să fii evlavios (1 Timotei 4:7). Creștinii trebuie să exerseze autodisciplină cum exersează muzicienii și să se antreneze să fie disciplinați cum se antrenează sportivii. Să ne disciplinăm, prin puterea lui Dumnezeu și prin eforturi serioase, în lucrurile care contează cu adevărat!

Cum ne putem deprinde să ne supunem lui Dumnezeu, singurul care ne poate da disciplina necesară pentru a fi administratori credincioși și evlavioși în această lume căzută și coruptă?

Vineri, 23 martie – Un gând de încheiere

De-a lungul istoriei, au existat oameni care au umblat cu Dumnezeu la fel ca Enoh și ca Noe. De exemplu, Daniel și prietenii lui „și-au dat seama că, pentru a sta ca reprezentanți ai religiei adevărate în mijlocul religiilor false ale păgânismului, trebuie să aibă o minte clară și să-și desăvârșească un caracter creștin. Și Dumnezeu însuși le era învățător. Rugându-se continuu, studiind cu conștiinciozitate, păstrând legătura cu Cel Nevăzut, umblau cu Dumnezeu așa cum făcuse Enoh.” - Ellen G. White, *Profeți și regi*, ed. 2011, p. 336

„Umblarea cu Dumnezeu” definește activitatea administratorului creștin, aceea de a trăi zi de zi în legătură cu Dumnezeu. Un om înțelept își va forma obiceiul de a umbla cu Dumnezeu în această lume coruptă, fiindcă numai în acest fel va fi protejat de relele care domnesc în ea.

Administrarea creștină este o activitate de-o viață întreagă și are ca punct de plecare încheierea legământului cu Dumnezeu (Amos 3:3). Cerințele ei sunt să umblăm în Hristos (Coloseni 2:6), să trăim o viață nouă (Romani 6:4), să trăim în dragoste (Efeseni 5:2), să ne purtăm cu înțelepciune (Coloseni 4:5), să umblăm în adevăr (Psalmii 86:11), să umblăm în lumină (1 Ioan 1:7), să umblăm în neprihănire (Proverbele 19:1), să umblăm după Legea lui Dumnezeu (Exodul 16:4), să umblăm în fapte bune (Efeseni 2:10) și să umblăm pe calea cea dreaptă (Proverbele 4:26).

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Marcu 15 - Luca 5

1. În ce situație a fost pus tatăl lui Alexandru și al lui Ruf?
2. Cum anume păzeau Zaharia și Elisaveta poruncile și rânduielile Domnului?
3. Ce dată calendaristică și ce nume istorice menționează Luca în evanghelia sa?
4. În urma cărui eveniment au declarat oamenii că au văzut lucruri nemaipomenite?

Istoria mântuirii, capitolul 4

5. Ce efect a avut pentru cer vestea căderii omului?